

KRISTINAU BURU GOYEN AITA SANTU

LEON XIII-GARRENARI

beneraziño, leialtasun eta amodiozko doneskinia**BERE URREZKO EZTEGUNETAN.¹**

I.

Galileako errietati
 bere ikasbide santua
 Guri erakusten ebillenean
 Jesus maisuen maisua,
 Jenezarethko ichaso ondoan,
 bein aurkitu zan lotua;
 Ta salto eginta ontzi batera,
 Joaten asi zan beste aldera.

Ontzian bertan sartu zituzan
 gizon ikasle maiteak,
 Beraganduta oso eukazanak
 ainbat mirariz beteak,
 Zeintzuk ikusi euren poz pozik
 ango inguruko jenteak
 Jarritze utzela nekatu barik
 Jesusen berbak aitu gurarik.

Urak egozan geldi geldiak,
 ezan sentietan aiserik,
 Eta ontzichoak topa ez eban
 ur leuna baño besterik,
 Ezan ikusten zeru urdiñean
 eldu zeiteken okerrik,
 Ta ibake onetan Jesus nausiak
 Loz ichi eban bere begiak.

Baña andik laster puztu zirean
 ugoitza areko ur geldiak,
 Ta aise indartsu bat unean bertan
 sorturik, ontzi chikiak
 Iges nai eban, baño goituta
 olatu aserre biziak,
 Luma bat legez goyan ta bian
 Ondatzen euren bitsen artian.

(1) V. nota de la pág. 1.

Arritu dira ichas gizonak
 ekach gogorra ganean
 Ikusiagaz, ta ondatuteko
 arrisku andien urrean
 Euren chalupa, ta oindik Maisua
 lo gozoaren bakean,
 Ez da irazartu eta ichasoan
 Zer jazoten dan ez dau gogoan.

Estu estuan aurkitzen dira
 ikasle chito tristeak
 Euren ontziko arraun mardoak
 oso apurtuta nekeak,
 Gordezkerarik egin ezin da
 euren indarren batzeak,
 Gomutau dira Jesus onagaz
 Ta egin dituzan mirariakgaz.

Diadarrez deike irazartu euren
 ta auspaz echunik barkuan
 «¡Jauna! dirautse, *galduak gara*
zeuk salbau gaizuz.» Ta orduan

Jesus maiteak erruki artuta
 baña gorderik barruan
 Zematzen ditu aiserretuta
 Ta esaten deutse eurai biurtuta:

«*Fede guchiko gizon koitauak*
¿Zergaiti zare bildurtu?...»
 Zutinduten da ta bere aginduz
 aiseak ziran mututu,
 Ta ichasoko urak espillu eginda
 bere ordeagaz despuztu;
 Alan Jesusek bere ikasleari
 Egin eutsezan ainbat mirari.

Ikasi daigun guzti guztiok
 egite dontsu onetan
 Geure gachurre, geure penetan
 sendagarria topetan;
 Ikasi daigun ta ez daigun aztu
 esan direan berbetan
 Nun dan munduko etorkizuna,
 Nundi datorren gure osasuna.

II.

Erromako jauregi goyenean
 Munduko altsuak deslairik ichita
 Orra gizon bat Jesusen aurrean
 Bere besoak krutzean jarrita,
 Orain diran gachakgaiti lurrean
 Zerurontz bere begiak jagita,
 Dirautso negarrez Jaungoikoari,
 ¡Parkatu Jauna zeure erriari!

Bere begikust zuirra echunagaz
 Lur gañeko baster guztietati
 Dakus atsakabe garratzenagaz
 Fedea aldendurik errietati,
 Ta ichirik begiak biotz miñagaz
 Ainbeste gachurre somauagaiti,
 Jesus maiteagana biurtuten da
 Izan dein gure osasunaren prenda.

(2) S. Mateo, Cap. VIII, ver. 25.

Bere umearen guraso ajolatia
 Desbizitzen da gure onagaiti;
 Bere zurtazun ta jakituria
 Isuri dira alde guztietati;
 Guri erakusteko zein dan egia
 Aldenduaz gauza charretati
 Ta alan jarrita zeruko bidean
 Bizi gaitezen zorion bakean.

Arimen eguzki bizierazlea
 Kristordeko eregitua lurrean,
 Bera da Jaunaren ikasbidea
 Erakusteko mundu zabalean
 Dagoana, Bera da gordetzallea
 Fede Santuarena Kristau artean:
 Bera guztien buru eta erregea,
 Zeruko atetako giltzen jaubea.

Gomutarentzat otzarozallea,
 Adierarentzat izar argia,
 Borondatearen sustentzallea,
 Biotzentzat Bera maitegarria,
 Bera da graziaren emaillea,
 Bera ur biziaren iturria,
 Zeiñek gizon duiñari erbeste onetan
 Biotza atsegiñez deutse betetan.

Berak eskubide arrigarriena
 Munduko altsuen gañeti dauko,
 Berak egindau legerik onena
 Gure eginberrak ziur betetako,
 Lege zarra ta beti barriena
 Erriak bakean gordetako,
 Jaunak Sinayan otsandetukoa,
 Ta Kristok Krutzean santutuikoa.

Bere bekokia ganargitua,
 Bizitzako ekach galgarrietan,
 Goitarki ederra guztiz argitsua,
 Portu segurua arriskoetan,
 Zeru illunen ustarko goratsua
 Eta erruaren gau illunetan
 Illargi garbi eta izar argia,
 Argitzen dabena izeta guztia.

Orregaiti Bere deadar samurrak
 Irazartu dituz sarri ta sarri
 Lo dagozan gizon munduko guzu-
 Darabizenak eruan ta ekarri, [rrak
 Ta lupe baten jausteko bildurrak
 Estututa, dirautse Berari:
 ¡Aita! zure umechoak emen gara
 Buruak makur zure aginduetara.

Orra zelan amodioz sututa
 Agura Santu beneragarriak
 Berba egiten daben ajola artuta
 Ikusirik naibagetan erriak,
 Ta mundua daukela ingurututa
 Infernoaren ekarau itsusiak,
 Oartuten gaitu señalatuagaz
 Kontu euki daigun uts barriakaz.

¿Zer darabizube gizon zoroak
 »Beti zoriontasunaren billa?
 »¿Zelan nai dozubez zuen asmoak
 »Jarri, euki ezkeru ain fede illa?
 »¿Zelan uste leike ¡lurtar gaisoak!
 »Itzulitzea lurreko boilla?
 »Ez bada irudusta chikienarik
 »Zorionean, siniste bagarik.

»Esanda dauko Espiritu Santuak:
 »Asiera jakituriarena
 »Jaunaren bildurra dala; munduak
 »Mezprezatuaz Jaunaren izena
 »Illundu ditu biotz ta buruak
 »Zabalduta jakintza guzurrena,
 »Ta orain ikusten danean galduta,
 »¡Ori ez! diño guztiz arrituta.

»¿Nor da gizartean ain ajutua
 »Ekach deslotuak eziteko?
 »¿Nun dago gizakume ain errutsua
 »Oñeztarriak menperatzeko?
 »¿Nun dago, nun, nun, gizon ja-
 »Eguzki barik argituteko [kintsua
 »Zeruak, lurrak, odei ta ichasoak,
 »Ta biztu ainbat mirari izetakoak?

»Erain zituenak utsena aiseak
 »Orain batuko ditube ekachak;
 »Len emondako ejenplo doekabeak
 »Gero dakardez negar ta gachak:
 »Len ikusteurenak miñik gabeak
 »Justiziaren kontrako garaitzak,
 »Gaur lengoak aztuta, gura leuke
 »Bakean bizi ondo esanen truke.»

Agura Santu beneragarria,
 Zeruko atearen zaintzallea,
 Onoidade guztien ganargia,
 Ondasun nausien ekarlea,
 Jakintza guztien jakituria,
 Gure pausuen giatzallea,
 Zure ikasbide Jaungoikozkoak
 Sendatuko ditu erri gaisoak.

ISIDORO RUIZ ARBULO ETA GOROSABEL-KOAK.

Durango-ko urian, 1887-garren urteko Garagarrillean.

ELEIZAREN BURUARI.

*Ignazio, gure Patroi aundia,
 Jesusen Konpañia
 Fundatu,
 Eta dezu armatu...
 ¡O Aita! ¿Zér errik esan litzake itz oek?*

MANUEL GOROSTIDI.

